

الحادیث اسلامی و تحریر و تفسیر

پلیم دکتر محمد خوارانی دانشیار دانشگاه تهران

گفته است و در قرن دهم هجری یکی از دانشمندان و محققان شهر اسلامی بنام احمد ابن مصطفی طاش کبریزاده (۹۶۲ ه) آراء و نظریات فارابی و فخر رازی و ابن سینا و دیگر دانشمندان و مردمیان بزرگ پنج قرن نخست اسلام را مورد تجزیه و تحلیل قرار داده و تعداد علوم عقلی و نقلی را که تدریس آنها در مدارس متداول بوده به صد و پنجاه نوع برگشته است که ذکر یکی که آنها موجب اطاله سخن می‌گردد و خواننده گرامی را به کتاب ارزشمند این محقق بزرگ اسلامی بنام «مفتاح السعاده و صبحان السیادة» که در دو مجلد تکاریش یافته احواله می‌دهیم و شایان توجه آنکه مسلمانان با توجه به سکان زمان در پنج قرن نخست اسلام نسبت به آموزش علوم اسلامی وحدت نظر نداشته و مردمیان این دوره نیز همانگونه که در مقالات گذشته متعارض شدیم در اولویت علوم آراء مختلقی دارند ولی بطور آنکه این اولویت را می‌توان در پنج قرن نخست اسلام به ترتیب زیرینان کردن.

قرن اول : علوم قرآنی ، حدیث و تفسیر
قرن دوم : آئین نگاریان ، دستور زبان ، سطیقی ، ریاضیات ، کلام ، اخلاق ، حکمت اسلامی
قرن سوم و چهارم : دراین دو قرن

گویا ابونصر فارابی (۵۳۹ ه) ملقب به معلم ثانی نخستین دانشمندی است که علوم اسلامی را مورد بحث و تحلیل قرار داده و رساله مشهور خود را دراین زمینه بعنوان «احصاء العلوم» برشته تحریر در آورده است ، این رساله از منابع مهم تحقیقات مردمیان اسلام بشمار می‌آید. ابونصر فارابی دراین رساله علوم را به پنج دسته یا موضوع تقسیم کرده است :

- ۱ - زبانشناسی
- ۲ - منطق
- ۳ - ریاضیات و علم مناظره ، فلکشناسی ، علم موسيقی
- ۴ - علوم طبیعی ، علوم ماوراء طبیعت یا ستافیزیک .

۵ - علم فقه و علم کلام .
و غرض وی از تألیف این رساله ارشاد و راهنمائی دانشجویان برای انتخاب رشته تحصیلی مورد علاوه و بطور کلی برای بدست آوردن اطلاعات عمومی از علوم مختلفی می‌باشد و بهس از فارابی این مینا (۵۴۹ ه) در کتاب شفا از نظریه فارابی در دسته بنای علوم پیروی کرده است و همچنین امام تفسیر رازی (۹۰۷ ه) در کتاب خود بنام «حدائق الانوار فی حقائق الامراض» علوم انسانی را سورد بررسی قرار داده و از شصت علوم بتفصیل سخن

تکیه زده باشد یا بعبارت دیگر از مراجع مهم تقلید شناخته شده باشد و یا بکار امام جماعت پرداخته باشدونا گفته نماند که فتنه خانمان برانداز مغول یکی از عوامل مهم رکود فعالیتهای علمی در قرن هفتم و هشتم هجری بشمار می‌آید، بهر حال بررسی این موضوع حساس لهاظ به بخشی مستقل دارد تا بتوان پیرامون عوامل انحطاط معارف اسلامی در عصر مغول بتفصیل سخن گفت، بهر حال از آنچه معروض افتاد این نتیجه بلستی می‌آید که پنج قرن نخست اسلام عصر شکوفائی فرهنگ و معارف اسلامی بشمار می‌آید و در همین قترت بود که آثار برگشت‌های در زمینه تعلیم و تربیت نیز تأییف و تدوین گردید و ما در اینجا بذکر برخی از آنها آكتفامی‌نماییم.

الف - کتاب آداب المعلمین تأییف

این سخنون مغربی:

این کتاب تا آنجا که نویسنده اطلاع دارد از قدیمترین کتب تعلیم و تربیت اسلامی است که حاوی مسائل ارزشمند پیرامون آداب معلم و بیان روش آموزش نوسالان می‌باشد، مؤلف آن شخصی است بنام قیه ربانی محمد بن سخنون مغربی که بسال ۲۶ هجری قمری بدرود زندگی گفته است وی بنقل از امام مالک بیک واسطه (از پدرش که خود از فقهای معروف شمال افریقا است) می‌گوید غیاث بن شیب مغربی متوفی بسال ۷۸ ه روایت کند که ابن و هب یکی از صحابه رسول گرامی (ص) گاهی به مجلس درس ما حضور می‌یافت و شاگردان را مورد عنایت ولطف قرار میداد (۱) وابن عساکر گوید اسماعیل بن ابی مهاجر مخزومی از سریان معروف قرن نخست

مسلمانان به علوم طبیعی والهی و ریاضیات و حکمت عملی و سلطنتی و فلسفه عنایت و توجه خاص داشتند و از سوی دیگر در فقه و اصول و علم کلام و تفسیر نیز کتابهای بسیار ارزشمند که امروز از منابع دست اول معارف اسلامی بشمار می‌آید در این دو قرن تدوین و تأییف گردید.

قرن پنجم: در این قرن و قرن‌های متعاقب آن کار تأییف و تحقیق در علوم فوق الذکر بعد کمال رسید و تنها علوم فلسفی رونق خود را از دست بداد و اعراض از فلسفه مغلوب عواملی بود که ذکر آنها از حوصله گفتار ما خارج است و مهمترین عامل مخالفت سر سختانه روحانیون با فلاسفه بود که در اثر نفوذ معنوی روحانیون در طبقات مختلف و توده‌های سردم فرمانرواپایان را نیز برآن میداشت که روحانیون را مورد حمایت خود قرار دهند یا بعبارت دیگر از نظریه آنان تبعیت کنند هرچند تحصیل علوم فلسفی گهگاه در برخی از مدارس این دوره رائج بود ولی از هیچگونه حمایت و تایید مقامات حکومتی پرخوردار نبود و تنفر و ازنجار عده‌ای از فقهاء نسبت به علوم فلسفی بحدی شدید بود که نسبت به ایمان فلسفه بادیده شک و تردید می‌نگریستند و ضرب المثلهای درباره کتابهای فلسفه در بین عوام الناس و متعصبین مذهبی شایع شده بود از آنجمله می‌گفتند کتاب فلسفه را باید با اثیر برداشت تا از باب احتیاط دست انسان الوده نگردد و این مثل کنایه از شدت تنفر نسبت به علوم فلسفی است و شاید تا کنون کسی دانشمند مسلمان فلسفی را هر چند در فقه و مبانی معارف اسلامی بر مرحله اجتهداد نیز رسیده باشد سراغ ندارد که بر مسند قوتی

آموزان را برای فرآگیری مسائل درسی مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار می‌دهد و می‌کوشد که با توجه به تعالیم مقدس اسلام آموزگاران را به تهذیب اخلاق نوanelan بر مبنای روانشناسی تعلیم و تربیت ارشاد و توجیه نماید.

ج - الرسالۃ المنصلہ لاحوال المعلمین واحکام المتعلمین تأليف ابوالحسن علی بن خلف قابسی

وی از مردم قیروان و از مردمیان تعلیم و تربیت در قرن چهارم هجری است، رساله‌ی وی که اصول تعلیم و تربیت را بر اساس تعالیم مقدس اسلام بی‌ریزی می‌کند مشتمل بر مباحثت زیر است:

- ۱ - آداب آموزش قرآن کریم و آنچه که رعایت آن برای معلم و متعلم ضروری است.
- ۲ - نحوه رفع اشتباكات دانش آموزان و اینکه آموزگار به چه کیفیتی باید مشکلات درسی شاگردان خود را حل کند.

۳ - چگونگی تنظیم ساعات درس و مشق کودکان و رعایت ساعات تفریح آنان.

۴ - طرق تقویت رابطه بین آموزگار و دانش آموز.

۵ - خاتمه در بیان حدیث نبوی که قرآن کریم به هفت حرف نازل شده است.

د - کتاب تهذیب الاخلاق و تطهیر

الاعراق تأليف ابن سکویه

نام دیگر این کتاب «الطهاره» است که

هجری در شمال افریقا چندین مدرسه برای کودکان مسلمانان تأسیس کرد تا از موهبت دانش و سعاد آموزی برخوردار گردد (۲) بدین ترتیب ملاحظه مینماییم که خطه غربی جهان اسلام بمانند بخش شرقی آن در قرنهای نخستین هجرت در راه تعلیم و تربیت گامهای مشمر و مثبت پرداشته است و این سخنون خود نیاز مردم همین سرزمین است که از پیشگامان تعلیم و تربیت اسلامی بشمار می‌آید کتاب وی مشتمل بر مباحثت زیراست:

- ۱ - کیفیت آموزش قرآن کریم.
- ۲ - لزوم رعایت عدالت و تساوی بین دانش آموزان.

۳ - موارد عدم جواز زدودن نام خدا از لوحه درس
۴ - ادب و اخلاق از آنچه شایست و ناشایست است.

۵ - آداب و مراسم پایان تحصیل و آنچه وظیفه آموزگار است.

۶ - عطایای اعیاد مذهبی و کیفیت برگزاری آن در مدرسه

۷ - لزوم نظارت مداوم آموزگار در امر آموزش شاگردان

۸ - کیفیت پرداخت پاداش و حق التدریس به آموزگار

۹ - کیفیت عاریه گرفتن مصحف شریف و دیگر کتابهای درسی فقه و حدیث از مخزن یا کتابخانه مدرسه.

ب - کتاب «فی السیاسته» تأليف

ابونصر فارابی

این رساله استعداد و قابلیت دانش -

- ۱ - رعایت مجلس درس و آمادگی برای پرداخت از استاد .
- ۲ - بدقت درس را گوش دادن .
- ۳ - تفکر و اندیشه کردن .
- ۴ - آنچه را که می داند بکار بندد .
- ۵ - در درون خویش بکاوش حقیقت پرداختن و همواره حقیقت جوییدن .
- ۶ - درس را بسیار مرور کردن که خود از تعمتهاي الهي است .

۷ - از خود پستندي و غرور برهيز کردن .
شرط فوقي الذكر از نظر اخوان الصفا
مقديمه وصول به کمال مطلوب و مقصد در
امر معاشر و معاد می باشد .

و - کتاب «السياسه» تأليف ابن سينا :
دانشمند عاليقدر ايراني ابن سينا
متوفى بسال ٤٣٨ هـ از مشاهير فلاسفه اسلامي
است و در آثار ارزشمند خود که بزيان عربي و
فارسي تأليف نموده متعرض بسياري از سائل
تعليم و تربیت شده است از آنجمله کتاب
ناسبرده است که هیچ علم و مربي تعليم و تربیت از
خواندن آن بنياز نمي باشد وی مسائل روانی
تعليم و تربیت را از آغاز کودکي مورد بحث
قرار مى دهد و مopsis مراحل تربیت کودک را
همزان با آموزش وي در سنين مختلف
مشروعآ بيان مى نماید از آنجمله غرورت
آموزش کودک در محیط مدرسه است زيرا
ابن سينا معتقد است که تحصیل در خارج از
مدرسه بهر نوع و کیفیتی که باشد نه تنها
برای کودک ثمربخش نیست بلکه از نظر
جادگيري زيان بار مى باشد مدرسه بنظر وي
يگانه محیط مناسبی است که زمینه شکوفائی
استعداد کودک را فراهم مى کند و دیگر آنکه

شتمل برچند مقاله در اخلاق و تربیت و
تهذیب نفس است ، اين دانشمند بزرگت
ايرانی نژاد يا داشتن اطلاعات وسیع از آراء
يونانیان در تعليم و تربیت مسائل بسیار
ارزشمند را در امر تعليم و تربیت اسلامی
موربد بحث و تحقيق قرار داده که از نظر
اهمیت سرآمد پژوهشهاي تعليم و تربیت
اسلامی است و چندین بار بوسیله کارشناسان
و محققان اسلامی تحقيق و چاپ شده است که
از آنجمله می توان تحقيق دکتر عبدالعزیز
عزت دانشمند معاصر مصری را نام برد .

۵ - رسالت اخوان الصفا در تربیت

جماعت اخوان الصفا که بصورت يك
سازمان علمي سري در قرن چهارم تشکيل
گردید مرکب از نويسندگان و شخصيهای
مبارز علمي آن عصر بود (۳)

اخوان الصفا مجموعاً ۵۲ رسالت در
مباني علوم عصر خود برگشته تعریب شد
در آورده‌اند که از آنجمله رسالت مزبور است ،
اخوان الصفا در اين رسالت يادآوري مى شوند
که شاگرد و متعلم باید همواره حتی پس از
فراغت از تحصیل نسبت باستان خود متواضع
و فروتن باشد همانگونه که امير مؤمنان علی
عليه السلام مى فرماید (من علمي حرفاً قد
صرت له عبداً) جماعت اخوان الصفا از مسوی
دیگر معتقدند که معلم باید رقابتی ملاطفته
آمیز داشته باشد و از اعمال خشونت و تندی
حتی المقدور احتراز جوید و در ادائی وظیفه
مقدس تعليم و تدریس بر شاگردان خود متن
نهد . اخوان الصفا معتقدند که دانش آموز
باید واجد شرایط زیر باشد :

شاگرد باید وقت رفتن به مجلس درس آرام و با وقار حرکت و از شتاب زدگی پرهیز کند. مگر آنکه بیم آن رود که از درس استاد غایب شود و باید که در پوشیدن لباس بکوشد که از جامه ساده و بی‌آلایش استفاده کند و چون گروهی از دانش آموزان بخواهند وارد حلقه درس استاد شوند باید تقدم سنی را بین خود رعایت کنند و هرگاه عده‌ای از دانش آموزان نتوانند موقع تقریر درس استاد یادداشت تهیه کنند شایسته است از نظر روح تعاون و همکاری، دیگران دفترهای درس خود را به آنان عاریت دهند تا درس استاد را استنساخ کنند تا از درس روز خود عقب نمانند از این مطلب چنین مستفاد می‌گردد که تعلیم و تربیت از دیدگاه کیش مقدس اسلام باید با آئین مردمی و اخلاق متدوه و فضائل انسانی توانم و همراه باشد و بحق این آراء ارزشیه مریبان اسلام موجب افتخار و مبهات است ولی در پایان عرائضم این نکته را نیز بآذور شوم بگفته استاد سخن سعدی شیرازی (بعمل کار بر آید به سخن‌دانی نیست). این بود گفتاری کوتاه پیرامون آراء برخی از مشاهیر مریبان بزرگ اسلام و امید است در مقاله آینده به بررسی آراء چند شخصیت دیگر اسلامی در این زمینه پردازم.

- (۱) معالم الایمان فی مدینة القیروان ج ۱ ۱۲۰ چاپ قاهره
- (۲) تهذیب تاریخ دمشق ج ۳۵۸-۴ چاپ قاهره
- (۳) خوانندگان گرامی مکتب مام برای مزید اطلاع از تشکیلات علمی اخوان الصفا می‌توانند به مقاله نویسنده بعنوان «جماعه اخوان الصفا» در مجله دانشگاه الازهر مال ۱۳۸۴، ۵ مراجعة نمایند.

این سینا معتقد است که آموزگار باید بمنظور تشخیص استعداد کودک حتی المقدور ملزم است خود را از او دریغ ندارد تا بتواند برمواهی ذاتی کودک وقف کامل پیدا کند این نظریه امروز از پدیده‌های آموزش و پرورش قرن بیست بشار می‌آید.

ذ- کتاب الانسان الكبير تأليف معانی

وی از مشاهیر علمای مغرب اقمعی است که بسال ۱۹۶۲ هجری وفات یافته و از آثار علمی وی همین کتاب الانسان الكبير است که

در آن به مسائل تعلیم و تربیت پرداخته و شرائط و کیفیت تحصیل نوجوانان را مورد بحث و بررسی قرار داده است وی دو کتاب دیگر در زمینه تعلیم و تربیت تأليف کرده است یکی بنام «طرازالذهب فی آداب الطلب» که حاجی خلیفه در کتاب «کشف الغنون» وابن عمام در «شذرات الذهب» بدان اشاره کرده‌اند و دیگری بنام «آداب الاملاه» که بسال ۱۹۰۲ بزبان آلمانی تلخیص گردیده و با متن عربی منتشر شده است این کتاب مشتمل بر سه فصل است:

- ۱- آداب اسلام کننده.
- ۲- آداب تقریرنویس.
- ۳- آداب نویسنده.

در این کتاب آئین نگارش و کیفیت املاء استاد برمبنای اصول اسلامی بیان شده و مؤلف برای هریک از معلم و شاگرد شرائطی را ذکر می‌کند از آنچمه می‌گوید معلم چون بجایگاه تدریس بر سر شایسته است که بشکرانه این موهبت الهی که بوى عنایت گردیده دور گست نماز بجای آورد و نیز شایسته است دانش آموز بهنگام ورود استاد به حلقه پس باحترام وی بپاخیزد و از درگاه ایزد پیکتا موقفیت او را آزو کند و نیز گوید که